

magal. Jerček jo bo pa ujel pod klobuk, potem nam pa ne bo ušla. Pa bo v hiši mir in mama bodo spet lahko spali.«

In se je izvedlo obleganje mišje trdnjave.

Preplašena miška je begala pred Poličarjevimi napadalci. Sedem nad enega! In tako drobnega! Sedem nad eno miško! Hitro se je miška zavedela. Iz njenega domovanja je vodilo dosti potov.

Smuk v luknjo! — Najstarejši je pomolil zadnjo oplat kvišku in je zamodroval:

»Aha! Goljufati nas misli. Pa nas ne bo. — Tiho! — Bo kmalu nazaj; potem jo pa bomo. — Tiho! — Jerček! — Francelj!«

Miška se je res spet prikazala.

»Zdaj pa le tiho!« je zavpil najstarejši, z brado pod stopnico.

»Na! — Spet je ušla, ker niste tiho.«

»Saj tudi ti nisi!«

Nastal je kreg. Malo, da ni prišlo do boja. Miška se je pa res prestrašila vpitja in jo je ucvrla iz nevarnega kraja pod streho.

»Phh!« je tam kmalu potem nekaj reklo. Sosedov muc je bil zadovoljen s svojo južino.

Poličarjeva vojska je pa še čakala in čakala. Šele glad jo je opoldne razgnal.

»Jo bomo pa jutri!« je rekel oni, ko je spet spravil zadnjo oplat v pravi tir.

Pa tudi jutri ni bilo nič, in jutri in jutri in spet jutri... nikdar nič.

»Preveč smo jo prestrašili, ker nas je bilo toliko,« so modrovali napadalci.

V hiši je bil pa le spet mir.

Črtomir Zorec: Lincoln in ptiček.

NEKEGA jutra je jezdil Lincoln s svojimi prijatelji skozi gozd. Med potjo so opazili na tleh mladiča, ki je ves neboljen padel iz gnezda in milo čivkal. Jezdili pa so dalje. Čez čas zaustavi Lincoln svojega konja, ga obrne in zdirja nazaj. Pobere ptička

in ga nežno položi na vejico blizu gnezda. Nato odjezdi za svojimi tovariši. Eden pa mu reče posmehljivo: »Lincolne, zakaj ste se dali zadržati s tako malenkostjo?« Lincoln s silnim glasom odgovori: »Priatelj, le to vam morem reči, da mi je zdaj ugodneje.« Ta prigoda dokazuje dobro srce Lincoln, znamenitega osvoboditelja ameriških sužnjev in poznejšega predsednika Združenih držav ameriških.

Fr. Ločniškar: Murenček.

*Murenček kuka iz luknjice
čri — čri — čri — čri,
približa se deček mu skrivoma
in murenčka nič več ni.*

*Ej, murenček dobro pozna ta svet
in ve kaj fantiček zna:
nagajal bi mu in s palčico
sirovo bezal bi ga.*

*Tam v luknjici pa je varen pred njim
in tiho se mu smeji,
trebušček se tolsti kar trese mu,
tako se mu dobro zdi.*

Kramer Janko: Martinek in Ivanček.

V NAŠI vasi vse pozna Martinka! Vsak ga tudi prav odkrito ljubi.

Pa Martinek mu ni pravo ime. Prijelo se ga je. Martinek pa ni deček, ampak mož.

Mož ima že čez sedemdeset let, a navzlic visoki starosti ga vidimo pogosto s konjem na cesti. Težkega
